

կան անձ մը՝ մեր բանակը , ուր ամէն մարդ կը ծառակայի պարտականութենէ մը առաւած , պարտականութենը հանդէպ փրանական հայրենիքին , ամենէն մարդկանը հայրենիքներուն ; ինչո՞ւ մտաւորականները եռանդապին չսիրեն Ֆրանայի սուրբ : Միւս սուրեկէն վեր , Անդիխոյ և Ֆերանանիոյ սուրեկէն վեր , մըրանայի սուրբ , առանձնանանորութիւնը , փառքը , գեղեցկութիւնը ունի զգայնական մը եւ մտաւորական մը ըլլալու :

(Թան , 2 յուն . 99)

ԵՌԱԿԱԾ ԱՌԱՎՈՐ

ՆԱԽԱԿԻ ԽՄԲԱԳԻՐՈՒԹԵԱՆ

Պ . Գ . Մ . Պ Ե Ր Ը Ր Ե Ա Խ Ա Ն , Նախիկն երեսփոխան և ծերակուտական թաւմանիօյ խորհրդարաննեն , այժմ խորհրդական վեստրիկ Ասեանին , հաստարակուելու ասհանաւուած նամակով էր կարծիքը յանաւած է մեր «Գաղափանանուութիւնները» յօդուածին վասոյ : Պ . Պ Ե Ր Ը Ր Ե Ա Խ Ա Ն , որ թաւմանիօյ հնագոյն հայ գողթականութեան մէջ ընտանիքներն էնեւն կը վերաբերի և պահած է ի ցեղի համար անեսազներն ուր և հիացում , փայլուն անգամներէն մէկն է բարիգի Մուրատեան և հայրազեան վարժարաններուն մէջ պատրաստած այն հայ սերունդին որ արտադրած է Ելել քոփ խանը , թատթեռն Մատուրեանը , Յայշանէնէ Սադգըր Միքայէլ Փորթագուլը , եւն : Կը հրատարակնեց իր կարծիքը որ մեզի համար արժէք ունի իր կարծիքը եւնահաւ և անկախ անհաւուութեան մը :

Պուրէշ 11 փեար . 99

Սիրելի բարեկամն ,

Կարգացի ձեր վերջին նախյօդուածը Անահիտի մէջ : . . . Կարելի չէր աւելի պայծառ ամիկոփում մը ներկայացնել այն գէպիքնուն որոնք խուզ Հայաստանին ժամանակակից պատասխանութիւնը կը կազմէն : Դուք իրեքը մոնէց տաճած էք , այս ողբերաց կատակերգութեան դիմանու հետական սերք ճանչացած էք , եւ այն ասող զատազութեամբ որ ձեռ յատկանիչն է՝ կրցած էք որոշել պատասխանառութիւնները որոնք ջախճախիչն են : Ասի իմ ալ կարծիք եղած է , եւ ատենով զայն հաղորդած եմ երկայն նամակով մը մեր ծունդ բարեկամին . մնանք հիւանդապին աճում մը ունեցանք «ազգակառներու որոնք առանց ծանօթութեան , առանց իմացողութեան , կը կարծէին որ պարտականութիւն ունին

ազգին ծառայել իւրաքանչիւրը իր ներշնչամուր հետեւելով եւ ջանալով ամէն բանէ առաջ իր ղրացիին պահանջման ծրաբէն աւելի անդին անցնելու : «Ով որ շատ բան մէկն կ'ուցէ գրիել , գէշ կը սեղմէ» . այս բարոյական կ'ելլէ բոլոր այդ պայքարէն , որ հարուստ եղաւ գիւցազնութիւններով ու զոհաբերութիւններով , բայց շատ աղքատ իբրև յացում :

Ի՞նչ դժբաղդութիւն որ նուպարի պէս մարդ մը ուղած կամ կրցած չըլլայ այդ շարժմանը դուխի կանգնելու . շատ մը կեանքեր ինայտած կ'ըլլային , շատ մը զոհողաւթեանց առաջքն առնուած կ'ըլլայր եւ ձեռք կը ձգուէր ինչ որ բանաւորապին հնամար էր ձեռք ձգուէր :

Ուրիշ բան չէմ կրնար ընել բայց եթէ գովել զձեզ այն քաջութեանը համար զոր ունեցած էք մտածմանիդ արձակ համարձակ արտայայտելու . Արդէն ձեզ կը բզկան կարգ մը լրագիրներու մէջ ցաւակցութեան արժանի չեղ ասոր համար , շնորհաւորութեան արժանի էք :

Գ . Մ . Պ Ե Ր Ը Ր Ե Ա Խ Ա Ն

ԱԶԳԱՅԻՆ ՔՐՈՆԻԿ

ՀԱՅՅԵՐՆ ի ԲԱՄԻԴ ։ ։ ։ Մելքոն խան , պարականայ մեծանուն գիւմանպէտը , որ վից եօթը տարի առաջ պաշտօնէ հնապացած էր նարքէտամին շահն հրամանուն իւրամանիկ եւ Բարիղ կ'ապրէր պահանական գործունէութիւննեն քաշուած , վերըներ հրաւիւրուեցան Պարսկի կառավարութեան կողմէ՝ Հառմի պարսկական զեսպանի պայտօնն ընդունիլ : Մելլուն խան եւրոպական հոչակ ասացող մէկն էշ այս զարուն : Հնասոնի պարսկական զեսպան եղած միջոցին , մտերսական բարեկամութիւնը վայելած է Անգլիխոյ բարձրագոյն անձնաւորութեանց , մկնան Կալլսի իշխանէն եւ լորտ Սոլյզէրին : Պելիխոյ Վիհանտողինին ընդունուեցան անձամբ ներկայանալ կոթուրի ինդրոյն համար , զոր յաջողցուց : Մելքոն խան ունուրու իսկական միաք մընէ , որ դիմանապիտական կարուութիւններուն կը միացնէ գրական եւ ինաստարարական ընդգրծակ մշակում մը , եւ Բարիղի գրական եւ աշխարհիկ շրջանակներուն մէջ ծանօթ